

Տարեկան գննը 10 բուրլի. կէս տարվանը 6 բուրլ.
Առանձին համարները 5 կօպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ՝

Մեր հասցեն. Тифлісь, редакція «Мшакъ»
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

ՍԻՄԵՈՆ ՀԱԿՈՅԻ ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ

որի վշտաբեկ այրին՝ Ռալիցիա Հախումեան զաւակների հետ՝ յայտնում է ազգական-ներին և բարեկամներին։ Հոգեհանգիստը կատարվելու է կիրակի, մարտի 6-ին, Վանքի մայր եկեղեցում 12 ժամին կէսօրվալ։ (ո. Կ.) 2-2

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Պատերազմական բեմը.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՂ-
ԹԻՒՆ. Մամուլ. Ականատեսի պատմածը. Բա-
գուի աղէտի գրների օգտին. Նամակ Բիբի-
Հէյբաթից. Նամակ Կարսից. Նամակ Հին. Նա-
խիջնանից. Նամակ Գանձակից. Նամակ Խմբա-
գրութեան. Ներքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. —
ՅԱՅՑԱՐԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ;

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՎՐՈ

Հեռագիւները հաղորդեցին, որ Մուկ-
գէնը վերցնելուց յետոյ եապօնացիները
շտապեցին դէպի, հիւսիս և մարտի Յի-
գիշերը վերցրին Տելին քաղաքը։ Հեռա-
գիւներից չէ երևում թէ ինչ գիրքեր ու-
նեն ներկայումս պատերազմող կողմերը
և թէ արգեօք ուսւական զօրքերը նորից
միացել են թէ ոչ։

Այս հեռագրից, որ ուղարկել է «Հ. Բ.»
լրագրի թղթակից Տաբուրնօն, երևամ է,
որ Մուկուչնի մօտ եղած ընդհարման մի-
ջոցին երկու կողմից եղել է առնուազն
երկու հարիւր հազար հոգու կորուստ:
Ռուսները ճիշդ տեղեկութիւն չեն ունե-
ցել եապօնական գօրքերի շարժումների
մասին, ու ասի և այնեացած են էւ.

մասին, ուստի և յանկարծակիի են եկել:
Ուստական բանակը փետրվարի 24-ին
ըսնած է եղել Խունխէ գետի հոսանքի
գիծը սկսած Մուկդէնի մօտերքից դէպի
արևելք մինչև Ֆուշուն և մի տասնհինգ
վերստ էլ հեռու նրանից։ Ուստաց զօր-
քերը դէպի հիւսիս տարածված են եղել
մօտ 9 վերստ տեղ։ Կուրօպատկինք զօր-
քերը տարել է դէպի այս վերջին կէտր,
որպէս զի ապահովէ երկաթուղու գիծը,
թոյլ չը տայ թշնամուն կարելու ուստա-
կան ձանապարհը և նոյն իսկ յետ մղէ
թշնամուն դէպի Սինմինտին։

Սակայն այս ժամանակ, երբ ի կատար
էր ածվում այդ ծրագիրը, յանկարծ լուր
է ստացվում, որ եապօնացիները պատ-
ուցին ոռւսաց զօրքի շարքերը։ Այդ մի
և նոյն միջոցին եղանակը չափազանց
աննպաստ էր ոռւսական զօրքի համար,
որովհետև փչում էր հարաւից սարսափե-
լի մըրբիկ փոշիսով, որ խփում էր ոռւսա-
կան զօրքի երեսին։ Կուրօպատկինը ան-
կարող գտնվելով օգնել զօրքի կտրված
մասին և տեսնելով վտանգ, հրաման ար-
ձակեց յետ նահանջել դէպի Տելին։ Զօր-
քը ճանապարհ ընկաւ չորս ուղիով, ցրիւ
բալով դաշտերում։ սաւերի և միունի՛

Մուկդէնում և ճանապարհներում ոռուս-
երը այրում էին պահեստները, շինու-
թիւնները և այն բոլոր իրերը, որոնք
արող էին պէտքական լինել թշնամու-
ակառ.

Միայն այժմ յայտնի չէ թէ որտեղ է
անվում Լինեփիչի գօրքը: Կուրօպատկի-
ի յանկարծակի յետ նահանջելու պատ-
առով Լինեփիչի գօրքի գրութիւնը դար-
ել է շատ գժուարին: Նա ստիպված էր
եծ արագութեամբ 60—80 վերստ անց-
ել, որպէս զի կարողանայ միանալ կու-
ռապատկինի բանակին: Սակայն կուրօլին
ոյնպէս շտապով Մադդիանդունից դիմեց
էպի Ֆուշուն, որը վերցրեց նա վետր-
արի 24-ին: Ազգեօք Լինեփիչը ընտրել
ինքնուրոյն ուղիներ գեպի հրասիս, թէ

ԱՐԴՅՈՒՆ

ՀԱՅՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրենից)։

Յալտարարութիւնը ընդունվում է ամեն ինուում.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.

Ները, որոնք բացատրված են իշխան Ծեր
թելիի յիշատակազրի մէջ։ Այս ցանկութիւն
որի շուրջը միակամ ու միաբան կը համ
խմբվեն մեր երկրի : ազգաբնակութեան բոլ
տարրերը, արտայայտում է և «Խօս. Օբօրքի
լրագիրը»:

ՏԵՇԱՅԻՆԻ ամենալավագութեան պատճեան

ရုပ်စာရှိပါ။ မလျော့ကားမပြုခဲ့ဘာ မသာ။
မလျော့ကဲ မဆုပ်လဲ နဲ့ ကျိုး ဖွာနဲ့ မပြုခဲ့ဘာ မသာ။
မသာမျှတဲ့ နာဏ်ဖို့ မသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့
ရာသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့
နိုင်မှာ ရက်ပြုခဲ့တဲ့ မသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့ မသာမျှတဲ့

Իրավայիսը պղուականութեան պարագլու մը ամբողջ երկրի ցանկութեան արտայայտիչ հանդիսացաւ. «պետական բարեցակամ քազսքականութիւն», զեմստվօի հիմնարկութիւններ, երդուեաների գատարան, զատարանի մատչելիութիւնը ազգաբնակութեան, օրինականութիւնն կառավարութեան մէջ, անձի անձեռնմխելութիւնն, մամուլի ազատութիւն և այլն, —այս բոլորը հաւասարաչափ հարկաւոր է մեր երկրի բոլոր անկիւններին: Մուսաստանի բախուը նրա մէջ է, որ նրա իւրաքանչյուր մասը ապրէր կատարեալ կեանքով, զարգացնէր իր ոյժերը: Փամանակ է ձեռք վերցնել այն կորստաքեր հայեացըից, թէ Մուսաստանի բուն ազգաբնակութեան երջանկութիւնը պահանջում է սահմանափակել ծայրերի ըը-նակիչների երաւունքները:

Այդ «կորստաբեր հայեացքը» արդէն բաւական պարզված է պետական ղեկավարող շրջանների համար էլ: Մնում է, որ ազգաբնակութիւնն էլ օգտվի իրան տուած իրաւունքից և անկեղծ ու սրտաբաց դիմումներով յայտնէ իշխանութեան իր կարիքներն ու տեխնչանքները: Չը պէտք է մոռանալ, որ շուտով մեզ մօտ կը գայ նոր փոխարքան, որին Բարձրագոյն կամքով յանձնարարված է հասարակական բարեկիտ ոյժերի աջակցութեամբ գործել՝ կովկասը խաղաղ բարեկեցութեան շաւլի թէ թուրքերը կօպակների անցնելուց յետոյ կոտրառում են այն խանութների դըռները, որոնց վրա կողաէք չը կայ: Արդարեշտ կրիտիքական էլ մեր գրութիւնը, որովհետև այն խանութը, որի մէջ մենք պատոպարված էինք, միայն մի գուռն ունէր դրսից, հետևաբար չարազործների մեր խանութի վրա յարձակվելիս ազատվելու միջնորդից զուրկէ:

Մի քանի բօպէից յետոյ դարձեալ երևաց զօրքի մի խուսք, և ես օգուտ քաղելով յարմար միջնորդից, դուրս թուալ խանութիս և վա-

ԱԿԱՆԱՏԵՐԻ ՊԱՏՄՈՒԹ

վաճառանոցի բոլոր խանութները կողպած, իսկ խանութների առաջ թուրքերը խումբ խումբ կանգնած, ատրճանակները ձեռքերին, իսկ այստեղ այնաեղ ընկած հայերի դիակ-ներ, անկասկած թուրքերի գնդակներից ըն-լած: Այս զարհուրելի տեսարանից մննը կայ-ակի արագութեամբ շտապեցինք դէպի Պարա-կետ, որը այնքան հեռու չէր վաճառանոցից և որտեղ կանգնած էին հարիւրաւոր կօզակ-ներ, որոնց ներկայութիւնը, ըստ երևոյթին, էր խանգարում ամենևին թուրքերին շարու-ակել իրանց յանդուգն բարբարոսութիւն-ները: Հասնելով Պարապետը, մենք տեսանք, ո հայերի բոլոր խանութները կողպոտած, անութպաններից շատերին աջողվել էր փա-ել խանութը և շտապել տուն, իսկ որոնց էր աջողվել, նրանք էլ ներսը ամրացել էին պատսպարվել նրա մէջ: Մենք էլ շտապով տանք մի կօշկակարի կիսարաց խանութ, որը օզակներից 20—3) քայլ հազիւ հեռու լինէր: Խանութում պատսպարվածները սարսափով ատմեցին, որ կօզակների ներկայութիւնը ասե-նին չէ ներգործում գագանացած թուրքերի ու որ հէնց մի քանի րօպէ սրանից ա-ջ, նոյն խանութի առաջ, մայթի վրա ուրբերը սպանեցին մի երկու հայի և որ զակները այս սարսափելի ոճքազործութեան ու նայեցին սառնասրտութեամբ: Զը նայած շանում է «Միկիտեանցի» շինութիւնով, որի առաջ գտնվում է մի փոքրիկ հրապարակ, իսկ նրանից վերև բարձրանում է Զամբարաքանդի գառիվայրը, որի վրա բնակվում են բացառա-պէս թուրքեր: Երբ որ ես նայեցի դէպի վեր, ինչ եմ տեսնում, տէր Աստուած, Զամբարա-քեանդի գառիվայրը, հրապարակից վերև, հա-ւաքած են 400—500 թուրքեր, իսկ հրապա-րակի վրա սկին են տալիս մի քանի իրեր: Ես ուզի ուշով նայելով տեսայ, որ դրանք դիակներ են և նրանցից մի քանիսը դեռ շարժվում են: Այս միջոցին երևացին մի խումբ զինորներ, որոնք գնում էին դէպի վերև, անկասկած դէպի դիակների մօտ, ես խառնվեցի այդ զօրքի հետ, որովհետև իմ բնակարանս էլ հէնց այստեղ էր գտնվում: Ես ուրախացայ, որ մեր թաղը զինորներ են գա-լիս և մտաւորապէս հրձվում էի, թէ ահա զինորները կը հասնեն և թուրքերից, որոնք այդ անմեղ զոհերին նահատակիլ են, մի քա-նիսին կը կրակեն: Սակայն, երբ հասանք ա-դէտի տեղը, իս յոյսերս իզուր անցան, զինորները շրջապատեցին դիակները և ամբոխն սկսեցին ցրվել՝ ասելով. «բա-զօյдитесь տօսուած»: Ես աճապարեցի իմ բնակարանը, որը մօտ էր այստեղից և այն-տեղ իմացայ զրացիներից, որ մեր կից նոր մեծ շինութեան սէջ քանող 9 հատ հիւսներին թուրքերը բռնոտել տարել են վերոյիշեալ

Հրապարակը և այնտեղ հրապարակապէս նա
հատակին:

ԲԱԳՈՒԻ ԱՂԵՏԻ ԶՈՀԵՐԻ ՕԳՏԻՆ

Ստացանք. 1) Տիգրան Շերմագեանից մը փոքրիկ ընտանեկ. շրջանուով հաւաքած 14 թ. 5 կ., 2) Հ. Ա. Ղազարեանից 50 կ., 3) Այգե հատ գիւղի հասարակութիւնից լ. Շավերդեանի ձեռքով հաւաքած 7 թ. 50 կ., 4) Կը թիմսկայա գիւղից Պօղոս քահ. Տէր-Մինասեանի ձեռքով հաւաքած 71 թ. 85 կ., 5) Գանձակից Աղայեանի ձեռքով հաւաքած 60 թ. 6) Կաղզուանից Մ. Ղազարեանի ձեռքով հաւաքած 91 թ. 54 կ., 7) Կաղզուանից Ա. Արոնեանի և Ս. Քանանեանի ձեռքով մի խումբ համակրողներից հանգանակած 11 թ., 8) Լոզովյա Պավլովկայից Մ. Առաքելեանից 5 թ. կ. Մարտիրոսեանից 4 թ. և Ա. Օրդուեանից 1 թ., 9) Դիլիջանից Գ. Ասլանեանի ձեռքով հանգանակած 100 րուբլի, 10) Աբրահամ Ղազանձեանից (Մտաւրով) 10 թ., 11) Պետրովի Փարհանից (Մտաւրով) 10 թ., 12) Ելենենդորից Ալ. Մամիկոնեանի ձեռքով հաւաքած 50 թ. 5 կ., 13) Շօրպաշանի արհեստաւորներից Արշ. Թելյարեանի ձեռքով հանգանակած 7 թ., 14) Պ. Կարապետեանից, Ե. Կարապետեանից և Ս. Գիւնազպարեանից (Վաղարշապատ) 3 թ., 15) Սուրամից, Յովսէի աքան. Առիւծեանի ձեռքով հանգանակած 71 թ. 35 կ., 16) Ալէքսանդրօսօլի «Արմենիա» ճաշարանից 10 թ., 17) Նոր-Մարգելանից Ս. Միքայէլեանի ձեռքով հաւաքած 72 թ., 18) Նահապետ Ալէքսանեանից (Լեւաշի) 1 րուբլի, 19) Բժ. Ա. Մելիքեանից (Լեւաշի) առաջնորդարմանսաժող. յանձնելու համար 15 թ., 20) Եղիշէ Վ. Մուրագեանից (Օրէնբուրգ) առաջնմանսաժող. յանձնելու համար 10 թ., 21) Տեմնիկօվից կ. Գրիգորեանից (առնց դաւանանը խտրութեան) 2 թ., 22) Արտիկ Կայար Մարութեանի ձեռքով հանգանակած 38 թ., 23) Աննա Սուրաբէկեանից (Միւնիէն) 5 թ., 24) Զուլֆայից (Երևանի նահ.) Մնացականեան ձեռքով մի խումբ հայերից հաւաքած առաջնորդ. մամնաժողովին յանձնելու համար 4 թ., 25) Աղլերից Ի. Պետրոսեանի ձեռքով հանգանակած 37 թ. 30 կ., 26) Մտաւրօսօլի Մահ. քահ. Տէր-Յովհաննէսեանի միջոցով հանգանակած մի խումբ մրգավաճառներից 31 թ. 40 կ., 27) Մարտասօվից Աւագ Հախվերդեան ձեռքով հաւաքած 68 րուբլի: Ընդհանուր գումարը նախկին ստացածների հետ միասին 13584 թ. 80 կ.:

ՆԱՄԱԿ ԲԻԲԻ-ՀԵՅԲԱԹԻՑ

Փետրվարի 26. ին

Կանչելու համար։ Թող բոլոր
ըլ իշնեն ասպարէզ։

ՆԱՄԱԿ ԿՈՐՍԻՑ

Փետրվարի 28. ին

Բագուի աղէտալի զէպքերը ցնցոյ տպաւութիւն գործեցին մեզանում: Առաջին իսկ բից ժողովուրդը ահ ու սարսափի մէջ ընաւ. Ի՞նչ կը լինէր մեր գրութիւնը, եթէ նոյն ոսկալի դրաման մեզանում ևս կըկնէք: Թէ այ, թէ պարսիկ և թէ թուրքերը մտածում ին պատրաստվել ինքնապաշտպանութեան. Թուրքերը մի խնդիրքով դիմեցին տեղիս նանգապետին և ինքնապաշտպանութեան հապար զէնք խնդրեցին, իսկ պարսիկները առյժմ հանգիստ են, բայց և այնպէս ժողովրդի սրված դրութիւնը չէ հանգստացել: Շըջաւայքի և Աղբարայի կողմերից լուրեր էին ալիս, թէ թուրքերը շատ գրգռված են և տաղիր են զինվելու: Այդ բանը մեծ երկիւղ աւտճանակոց քաղաքի և շրջակայ հայ ազգանակութեանը, որը սրտատրոփ րօպէ առ րօպէ պասում էր յարձակումի. բայց չնորհիւ ժովրդի բանիմաց և աղբեցիկ անձնաւորութիւնների, շուտով հաշտութեան պայմանապվեց:

Փետրվարի 18-ին առաւօտից մինչև Ժամը 2-ը քաղաքիս բոլոր խանութները փակ էին. Հողովրդի խուռն բազմութիւն հաւաքված էր արսիկների մզկիթում, ուր ասեղ՝ զցելու տեղ կար. մեծամասնութիւնը գաւթում և փոցում մնաց. Ներկայ էին հայեր, պարսիկներ, դուրքեր, ուռներ, վրայիներ, ժողովրդի բոլոր խաւերից. բացակայ էին միայն յոյները:

Ժամը 10-ին հոգեհանգիստ կտարեցին օլլաները. մաղթանըից յետոյ խօսեցին երկու օլլա, Անիի վանահայրը՝ վարդապետը, պ. ոսկիկանապետը և մի հայ ուսուցիչ. ամենքի երանից լսվում էի հաշտութիւն, համերաշութիւն, եղբայրութիւն, միութիւն ցանկալի առերք: Լաւ տպաւորութիւն թողին մօլլաների քարոզները. շատերը արտասվում էին: Եսպէս վերջացաւ այդ օրը հաշտութեան հանէսը. ժողովուրդը միսիթթարված սրտով հեռաւ մզկիթից, և հանգիստ կերպով բանալով սանութները՝ շարունակեց իր ամենօրեայ շարապունքները:

Հետևեալ շաբաթ օրը, փետրվարի 19-ին,
ոյնպէս խանութիւնները փակ էին, նոյնպէս
սուռն բազմութիւն հաւաքված էր հայոց ս.
և ստուածածին եկեղեցում, գալթում և հրա-
զարակում: Սկսվեց հոգեհանգիստ. խօսեցին
արողներ, ճառեր: Հանդէսը լաւ տպաւորու-
թիւն թողեց ամբողջ ժողովրդի վրա. ներկայ-
ութ այստեղ և ոռու հոգեորականութիւնը.
Ժմբարդաբար բացակայ էր հայ-կաթոլիկ հո-
գեականութիւնը, ինչպէս և փայլում էր
արձեալ իր բացակայութեամբ և մզկիթում,
թէև պաշտօնապէս նա հրաւիրված էր: Մրտի-
ւաւով այստեղ պէտք է յիշել, որ կաթոլիկ
ժողովրականութիւնը գրաւոր կերպով հրա-
ժարվել էր ներկայ լինել այդ հոգեհանգստաթիւն,
զատճառաբանելով՝ թէ «մենք առանց մեր
արձեց թոյլտութիւն ունենալու, իրաւունց
ունենք օտար եկեղեցի յաճախել»: Այս բանը
և ծայրոյթ առաջացրեց կաթոլիկ ժողովրդի
ուշը, որը և կիրակի օր, փետրվարի 20-ին
հաւաքվելով առաջնորդաբան՝ բողոքեց, հաս-
կացնելով նրանց, թէ որպիսի չարիքներ կա-
ռող է ծագել այդպիսի հին մեթօդներից: Մի
և նոյն ժամանակ նրանք ասացին, թէ մենք
և ներկ հետ չենք ապրում, այլ ժողովրդի հետ
ըրացու հետ, որի հետ մենք միշտ հաշտ ե-
նամերաշխ պիտի լինենք, ուրեմն ձեր այր-
վարմունքը չէ կարող բաժանել մեզ մեր դրա-
ցիներից, ապացոյց այդ բանին այն, որ երէ-
ւ և առաջին օրը հանդէսներին ներկայ էր կա-
թոլիկ ամբողջ համայնքը, բացի գրանից նը-
րանց միջից ճառ խօսողներ էլ կային:
Աւելացնենք, որ ժողովրդի ցանկութեամբ
հայր Կ. Գ. Դիւրիկեան մի քրանտերէն հե-
ռագրով խնդրեց Կ. Պոլսի կաթոլիկների պատ-
րիարքից և հրաման ստացաւ կատարել Բա-
գուի անմեղ զոհերի համար հոգեհանգիստ, ո-
րը լինելու էր երէկ, փետրվարի 27-ին, բայց
չը գիտեմ ինչ պատճառով տեղի չունեցաւ:
Մ. Ոսկանեան

ՆԱՄԱԿ ՀԻՆ-ՆԱԽԻԶԵՒԱՆԻՑ

Փետրվարի 25-ին
իս քաղաքագլուխ Զափար-Ղուկի-իսա
ան մէջ հայ ու թուրք ազգեց

մարդկանցից մի երեկոյթ կազմեց, ուր խօսեցին հայր Գարեգինը և ապա մասնեղական ների կողմից յայտնի հռետօր, մեծահոչակ Շէյխ-Քեարիմը համերաշխութեան և եղբայրութեան մասին։ Նոյնը կրկնվեց և ուխտվեց տեղիս զազիի, ազդեցիկ մօլլաների և հասկացող անհատների կողմից, նոյնպէս և տանտէրի կողմից։ Ապա հարիւրից աւելի բազմութեան միջից մի մասնաժողով կազմվեց, քաղաքագլուխ Զափար Ղուլի խանի նախագահութեամբ ու Շահբազ, Ասադ, Բէգլար Պետքիրլինսկիյ աղաների և Կ. Աղամեանի, Մահամեափ Ս. Եղիկարեանի, Մահամեափ Ա. Պարզեանցի, Պ. Խամիանեանցի և ուրիշների անդամութիւն և այդ յանձնաժողովի վրա պարտականութիւն դրվեց հսկել քաղաքացիների խաղաղութեան ու եղբայրական համերաշխութեան վրա, որի գոյութիւնը հաղորդվեց հեռագիրներ ուղարկելով զանազան կողմեր։

Հետեւալ օրը հայերի ու թուրքերի հազարից աւել բազմութիւնը հաւաքվեց մզկիթում, ուր թուրքերի սգակրութեան առաջին օրն էր, որտեղ դարձեալ ազգեցիկ Շէյխ Քեարիմի աննման քարոզը լսեց, ապա նորից հայր Գարեգինի, քաղաքագլիսի և միւսների եղբայրական կոչը, իսկ ո. Վարդանանց տօնի օրը, այդ նուրիական յիշատակին, թուրք և հայ հազարի մօտ խիտ բազմութիւն հայոց տաճարում մոմերը ձեռքներն առած, ընդհանուր հոգեհանգստից յետոյ, լսեց հայր Գարեգին վարդապետի հրաշալի քարոզը, յետոյ Շէյխ Քեարիմի հմայիչ խրախուսանը եղբայրական սուրբ կապով կապվելու վերաբերմամբ։ Քաղաքագլուխ Զափար Ղուլի խանը ասեց թէ՝ թէպէտ հայր սուրբը և Բօյուր-խանը եկել են նախիջևանցիներիս մէջ եղբայրական կապ հաստատելու, բայց նա աներկեց է, որ աւելի շուտ նրանը այստեղից պիտի տանեն այն եղբայրական սուրբ սիրոյ կապի գաղտնիքը, որը կարև և ընդմիշտ պիտի մնայ նախիջևանում հայ ու թուրք եղբայրների մէջ։ Ապա թուրք հոգեւորականութիւնը հիւրասիրվեց առաջնորդարանում, ուր միաձայն վճռվեց թուրք ու հայ հոգեստրականներ ուղարկել գիւղերը նոյնը քարոզելու, որը իսկոյն իրագործվեց ու հետագով յայտարարվեց Թիֆլիս, Բագու, Գանձակ, Երևան, Օրբուրաթ, Էջմիածին։

Մահամեափ Ա. Պարզեանց

ԵՐԵՎԱԿ ԳԱՆՉԱԿԻՑ

Ժաղկովութեալիան ուսուցիչների նախապատրաս
տուրեան մասին

Անցեալ յունվարի սկզբներում Փանձակի ժողովրդական դպրոցների ուսուցիչները խորհրդակցութեան էին հրատիրված նոյն դպրոցների պլ. գիրեկտօրի մօտ: Խորհրդակցութեան առարկան էր ժողովրդական դպրոցների ուսուցիչների նախապատրաստման հարցը, որի պատրաստէ ուսուցիչներ ոչ թէ միայն միջնակարգ դպրոցների համար, այլ և մուս ժողովրդական, քաղաքային ու գիւղական դըպրոցների համար:

մասին կարդացվեցին զեկուցումները ու տեղի ունեցաւ ստքերի փոխանակութիւն։ զեկուցումները երկու հատ էին. մինը կազմել էր դիրեկտօրը, միւսը տեղական քաղաքային դպրոցի ուսուցիչներից մինը։

Թէ զեկուցումների հեղինակները և թէ միւս

ժողովականները ընդգծում էին այն, որ սեր ժողովրդական դպրոցների ուսուցիչները, մասնաւոնդ գիտական դպրոցների ուսուցիչները, ընդհանուր առմամբ սահմանափակ կրթութեան տէր անձինք են, իրանց կոչման համապատասխան հարուստ գիտական ու մանկավարժական պաշար չունեն և այդ պատճառով անկարող են լիովին բաւարարութիւն տալ իրանց պատասխանատու կոչման պահանջներին, որոնք գնալով բազմանում, բարդվում են տարեցտարի, իրանց ծանրութիւնը աւելի ու աւելի զգալ տալով ուսուցիչներին։ Ժողովուրդը բնականարար պահանջում է ուսուցիչներից լոյս, մատար մնունդ ոչ միայն մանուկների, դպրոցի սաների համար, այլ և հասակաւորների, այլ և ամբողջ իր ժիրորի, մասսայի համար, պահանջում է նրանցից գաղափարական հասարակական գործունէութիւն, գաստիարակութիւն իր համար, ուսուցչութիւն այս բառի ամենալայն մտքով, իսկ նրանք անկարող են կատարել այդ պահանջները, քանի որ անգօր են, անզօր են ոչ թէ այն պատճառով, որ զուրկ են իրանց կոչման ըստ արժանույն ծառայելու բարի ցանկութիմնից, ոչ, այլ այն, որ չունեն լաւ ուսուցչութիւն անելու համար անհրաժեշտ կրթութիւն, լայն, բազմակողմանի կրթութիւն, չեն ստանում կատարեալ նախապատրաստութիւն։ Այդ կողմից գիտական դպրոցների ուսուցիչները, հետեւաբար նաև գիտական դպրոցներն ու գիտերը, և աւելի անբախտ են, քան քաղաքային դպրոցը բութեամբ, նրանց համար հասարակական պաշտօնական լաւ դիմքի ու գործունէութեան ազատ պայմանների ստեղծմամբ։ Բարձրագոյն կրթութիւն ստացած բժիշկը իրեւ գիտական բժիշկ, կամ իրաւաբանը, ստանալով ըննիշի կամ հաշտարար գատաւորի օգնականի պաշտօն, ապրում են, երբ պահանջում է այդ իրանց պաշտօնը, գիտական շրջանում, գիւղում ու կատարում այնտեղ իրանց պարտաւորութիւնները։ Ինչն է ստիպում, գրաւուն դէպի այդ միջավայրը. ամենից առաջ ու ամենից շատ՝ լաւ վարձատրութիւնը ու լաւ հասարակական դիրքը։ Եթէ ժողովրդական ուսուցիչը գիտական բժիշկի, ըընսիչի, հաշտարար գատաւորի չափ ունիկ ստանայ, նրանց պէս պատուալոր հասարակական դիրք ունենայ, այն ժամանակ մենք գիւղերում անգամ կունենանք բարձրագոյն կրթութիւն ունեցող ուսուցիչներ։ Միջնակարգ ու բարձրագոյն կրթութիւն ասելով, ես աչքի առաջ չունեմ այժմեանը, այլ հիմնովին վերանորոգվածը, իսկական գաղափարական կրթութիւնը, բազմակողմանի դաստիարակութիւնը։

բը այստեղից մեկնեց Կողը, նոյն մտքով քարոզելու:

ՍՏԱՎՐՈՊՈԼԻՑ մեզ գրում են. «Կարդա-
նանց տօնի օրը հայ վաճառականները փակել
էին խանութները, որ ներկայ լինեն պատա-
րագին և հոգեհանգստին: Պատարագից յետոյ
քահանաները զգեստաւորված և շարական եր-
գելով՝ դիմեցին հայոց ուսումնաբանի դահլի-
ջը, ուր երկու սեռի բազմութեան ներկայու-
թեամբ հոգեհանգստ կատարվեց: Ապա տիկ.
Ս. Թաղէսսեան ճառ կարդաց տօնի առիթով,
ուղղելով իր խօսքերը, գլխաւորապէս, հայ
մայրերին, որից յետոյ դպրոցում սովորող եր-
կու սեռի մանուկները երգեցին ու կարդացին
մի քանի կտորներ: Նոյն օրը, երեկոյեան,
առեւտրական ակումբի դահլիճում կայացաւ մի
երեկոյթ, որի ժամանակ վաճառվեցին հայ
տիկների և օրիորդների պատրաստած ձե-
ռագործերը. արդիւնք գոյացաւ մօտ 700 ըռւր-
լի, որի մի մասը մտադիր են յատկացնել
Բագուի անմեղ զոհերի օգտին»:

ՊԵԱՏԻԳՕՐՍԿԻՑ մեզ գրում են. «Երէկ,
24-ին, Վարդանանց տօնի օրը ամբողջ հայ
վաճառականները և արհեստաւորները փակել
էին իրանց խանութները և շտապել եկեղեցին:
Տաճարը լի էր ազօթողներով: Հայր Շիխնահան
քարոզ խօսեց Բագուի աղէտալի վերջին դէպ-
քերի մասին, շեշտելով այն իրողութեան վրա,
որ հայ և թուրք ժողովրդի մէջ չը կայ և չը
կար՝ ազգային ատելութիւն և այդ վերջին
սոսկալի դէպքերը արհեստական կերպով է
առաջ բերված չար մարդկանց ձեռքով: Ի
վերջոյ յորդորեց հայ ժողովրդին համերաշխ
ապրել բոլոր հարեւան ազգերի հետ և միշտ ի
նկատի ունենալ, որ հարեւան ազգերի շահերը
մեր հարազատ շահերն են: Ապա հրաւիրեց
ժողովրդին՝ պատարազից յետոյ ուսումնարանի
դահլիճ, որտեղ Վարդանանց տօնի հանդէս
պիտի կատարվէր: Պատարազից յետոյ երգե-
ցիկ խմբի առաջնորդութեամբ, ժողովուրդը
դիմեց դէպի ուսումնարանի դահլիճը: Տէր
հայրը պահպանիչով հանդէսը բաց արեց և ա-
պա բարձրացաւ ամբիօն և խօսեց Վարդա-
նանց տօնի առիթով: Սյնունեակ երգեցիկ
խումբը երգեց մի քանի ազգային երգեր:
Փոքրիկ աշակերտուհիներ շատ գեղեցիկ կեր-
պով արտասանեցին մի քանի ոտանաւորներ:
Ուսուցիչ պ. Ամատունին խօսեց հայերի
պատարական անցեալի և ներկայի մասին և
ակնալ կ գցեց քաղաքակրթական ասպարէ-
զում հայերի կատարած կուլտուրական դերի
վրա: Համդէսը վերջացաւ ժամի 2-ին և կա-
մաց կամաց հասարակութիւնը ցըլեց մտախոհ
տրամադրութեան տակ:

ԳԵՕԿԶԱՅԻՑ մեղ զըռում էն. «Գեօկչայ ա-
ւանի հայ գաղութը, որ բաղկացած է 105
հայ լուսաւորչական տներից, բայց չունի գեռ
և ոչ աղօթատուն և ոչ եկեղեցի, նոյնպէս
հոգեհանգիստ կատարեց Բագուի կոտորածի
գժբաղդ զոհերի յիշատակին։ Փետրվարի 26-ին
խուռն բազմութեան ներկայութեամբ, որի մէջ
կային հայեր, ոռուներ, վրացիներ և թուրքեր,
հոգեհանգիստ կատարեցին տեղական ինչ-
պէս ոռու, նոյնպէս և զիւղերից հրա-
ւիրված նրկու հայ քահանաները և երկու
թուրք զագիները։ Հոգեհանգիստը սկսվեց
ոռու քահանայի լուրջ և ազգեցիկ ճա-
ռով, որին հետևեցին զագիների և Գիբբ գիւ-
ղի Ալէքսանդր քահանայի ճառերը։ Հայերը
և թուրքերը եղբայրական համերաշխութեամբ
լցված, անիծելով շէյթանին, հեռացան հանդէ-
սի տեղից։ Հոգեհանգիստը աւելի ազգու ա-

թեան աչքում, հայելը խնդրել էին մեր թեմի
առաջնորդ Անանիա եպիսկոպոսից ուղարկել
Բագւում եղած երկու վարդապետներից մէկին,
բայց սրբազնը մերժել էր: Ահա տասն և
մէկ տարիներ են, ինչ ես այստեղ եմ և տես-
նում եմ, որ Շամախու առաջնորդները ամեն
ջրօնէքին գնում են Շամախուց Բագու,
բայց չեմ տեսել երբէք, որ առաջնորդներից
մէկը այցելած լինի Գեօկչայը և գաւառիս
բազմաթիւ հայ զիւղերը, որտեղ կան փակ-
ված, քարուքանդ եղած եկեղեցիներ: Բողա-
ւանդ զիւղի քահանայ Տէր Պօղոսը 1882 թը
ւականին խօլերայից վախճանվել է և այդ
ժամանակից սյդ զիւղի եկեղեցու դռները չեն
բացվել, զիւղը մշտական քահանս չունի: Եւ
այսպէս՝ շատ զիւղեր—մի տեղ քահանայ չը
կայ, մի ուրիշ տեղ եղածը անդամաւրյած ըն-
կած է, մի այլ տեղի քահանան այնքան ծեր
է, որ այլ ևս պաշտօն կատարել անկարող է:
Բայց դուք, հոգենոր հայրեր, շարունակեցէք

սիրած գործը հարուստ Բագլում,
ովք և բարոյական խրատների կ
ացիները թող մնան մատնված
երին — արքեցողութեան, զողուլ
աշխաղութեան, խոտի էջզի կրակելո
ներ կոտորելուն»։

ՈՒՐԱՄԻՑ մեզ գրում են. «Փետ
ն հինգաբթի Վարդանանց տօնի
ամի Դրեգոր Լուսաւորչի եկեղ
յանգիստ կատարվեց Բագրում կ
ների համար» Այդ օրը բոլոր խա
ռ փակ էին: Ժամը 10-ին սկսվեց պ
ատարքեցին աւելի քան 1000 հո
րից, թէ վրացիներից և թէ հրէան
ցը տեսնված բան էր Սուրբամի հ
հանգստից առաջ տեղիս գործակա
այ Առիւծեանցը քարոզ խօսեց թէ
ի և թէ հոգեհանգստի առթիւ, հրա
ժողովրդին ապրել սիրով և համե
ր մեծ տպաւորութիւն թողեց ն
ոների վրա: Ներկայ էր հոգեհան
ցիս վրաց քահանան: Հոգեհանգստից
ովուրդը հոգեռական դասի հետ ի մ
եց տեղիս հրէից աղօթատունը,
արքեց հոգեհանգիստ և այդ ա
մեր արտասաննեցան երկու կողմիցն
իշենեինց մեզ գրում են. «Այսօ
ւարի 20-ին, տեղիս սուրբ Աս
տօր եկեղեցում հոգեհանգիստ կւ
տեղական հայ ինտելիգենտ, հա
վլրդի և կովկասեցի զինտորների
զմութեան ներկայութեամբ՝ ունկոր
ո, աղամարդիկ ու կանայք զգ
ուով եկել խմբվել էին միասին ա
ռ այն սարսա փելի աղէտի մասի
գամատութեամբ կատարվեց օրը ցե
ռու քաղաքում...»

ԱՐԴՅԱԲԼՈՒՐ գիւղից մեզ գրում են
լարի 22-ին, ս. Նևոնդեանց տօնին,
ըլուր գիւղի ս. Աստուածածին եկե-
տարպեց հոգեհանգիստ Բագլում նաև
ծների համար։ Հոգեհանգստին ներկ-
բողջ հասարակութիւնը և գիւղակա-
մարանի աշակերտներն ու աշակ-
երը։ Ս. պատարագից յետոյ ծխատ-
նայ եղիս Զոհրաբեանը զգացուցիչ
ամսեց իր խորին ցաւակցութիւնը այդ
ը լուսաւորութիւնը նսեմացնող ու
զաքացիների անմեղ հայ որինը թ-
ոփն՝ և հանգմատացրեց զգացված ժո-
ղովված սրտերը, առաջ բերելով և
, որ նոյն իսկ ամենամոլեսանդ թո-
ալով իրանց «Չէյթանից» խաբված
ուանց զգջում են։ Քարոզիչ հայը՝

բմիշեանի ջերմ միջամտութիւնը յըրասպանութեանը վերջ ատլու գրեա արձագանք զգացված ժողովրդն կութեան, երկար օրեր մաղթեց ար գործողին: Նոյն օրը հանգանակվեազուր կարօտեալների համար: Աչքի անալով Բագուի սիրտ ճմլող և եղբայր տորածի կժբախտ հետեանքները և ելով օգուտ հայ որբերի և դժբա և և ինձ յանձնված ասումնարանի աշըրի չըաւոր լուման՝ 2 ր. 50 կ. գորդասիրական ամենանուրը զգացումնակայինք, որ «Հրաշալի» (XX) և աւորութիւնը անաշառ հետեղուարքէ արգարութիւնը և արժանաւոր ատժելով մեղաւորին՝ վերացնէ ավրայից այդ՝ իր բարձրութիւնը ոլիութիւնը նսեմացնող զուելի գու

կղղիթ մեզ գրում են. «Իմագուր
ղէտին յաջորդեց Երևանի արիւնա-
արումը, որ տեղի ունեցաւ փետրվ
0. ին և 21. ին երկու զրացի ազգերի
թուրքերի մէջ: Վերջին դէպքը աւ-
ափեցրեց տեղիս թէ հայ և թէ դրաց
ոզգս բնակութեան: Բազում կատար
ողի գազանութիւնները օրինակ
առնային Երևանին և նրան շրջապա-
տուներին: Սակայն լուրերը պարզ
ուանդուն միջոցներ են ձեռք առնվա-
ութիւնը վերականգնելու երկու ազգ
ի խերպարի 25-ին եկաւ մեր գիւղը
գատիւ Կիւրեղ Վ. Կիւրեղեանը: Հետ
իւղիս ս. Երորդգութեան եկեղեցում
վեց պատարագ. եկեղեցին ծս յլէ ի ծ
ըր. Այստեղ էին տեղիս պրիստաւը և
կան ժողովրդի մի ստուար խումբ
դում ունենալով մի քանի բէցեր և
Պատարագից յետոյ հայր Կիւրեղեան

իսկ վոխաղաբձ խաղաղութեան և համերաշխութեան հա
րօտ մասին ընաթեան վերցնելով Աւետարանից Փո
անց «Երանի խաղաղաբարաց, զի նոքա որդիք Աւ-
ան, տուծոյ կոչեսցին»։ Քարոզը հայերէնից թուր-
իւ քերէն թարգմանում էր Իգդիրցի պ. Ցակովը նո
Պետրոսիանց. թարգմանութիւնը լինում էր սի

ԲԵՐԴԴՈՒԽ գիւղից (Կարսի շրջան) մեզ գը-
րում են. «Սյոօր, փետրվարի 19-ին, «Մշակը»
հասաւ գիւղ իր հետ բերելով Բագուի արթևա-
հեղ դէպերի լուրը: Կիրակի, փետրվարի 20-ին,
մեր գիւղի ս. Յովիաննէս եկեղեցում, խուռն
ազօթողների ներկայութեամբ, Բագուի աղէտի
գոհերի համար ս. պատարագից յետոյ հոգե-
հանգիստ կատարվեց: Այդ օրը Արսէն քահա-
նայ Բլրցիանը, մի ազգու քարոզով յորդոր
կարգաց ժողովը գիւն, որ հարեան թուրքերի
հետ համերաշխ և խաղաղ լինեն: Դիւղացի-
ներին հբաւէր կարգաց, որ շատ տեղեր ար-
դէն Բագուի աղէտին զոհ գնացած ընտանիք-
ների համար, ժողովարութիւն է բացվել,
մենք ևս պարտական ենք մեր լուման հասցնել
աղէտի վայրը: Այս կողմերում ևս սկսվում է
շուտով օգնութեան գործը, այրիացած որբա-
ցած քոյրերի և եղբայրների համար:

ՎԱԶԻՒԱՆ գիւղից Մեզ գրում են. «Վաչիանը՝
մօտ 150 տնից բաղկացած մի գիւղ, զուրկ է
ջրից: Նա ունի մի փոքրիկ առուակ, որից
կախում ունի հազարաւոր ժողովրդի կեանքը
ու անտեսական բարուքումը: Պէտք է աշքով
տեսնել, թէ ինչ մեծ գժուարութիւն է քա-
շում գիւղացին թէ ամառ և թէ ձմեռ ժամա-
նակ: Շատ ժամանակ ջուրն խսպառ կտրվում
է, չորանում, և կանայք կուժը ուսերին հեռա-
նում են գիւղից մինչև $1\frac{1}{4}$ վերստ, տանջանքով
ջուր բերում: Խսկ ձմեռը աւելի գժուիային է:
Առուն սառչում, չորանում է, այդ գեղջկուհի-
ները կուժը շալակներին ստիպած են 2
վերստ հեռուից ջուր բերել իրանց խմելու հա-
մար, կամ ընդհանրապէս գիւղին կից լճի
ուսուցյները շալակով կրում հալեցնում և
խմեցնում են ընտանի կենդանիներին և ի-
րանք բանեցնում: Բայց այդ սառցաջրերը
ամառվայ հոտած ջրերն են, որոնք խիստ
ֆլասակար ցաւեր են առաջացնում թէ մարդ
կանց և թէ անսառուների մէջ: Այժմ, այդպի-
սի ցաւեր շատ կան այս գիւղում: Համարեա
թէ ամրող հասարակութիւնը հիւանդ է: Սրա-
նից մի 7—8 տարի առաջ այդ հոտած ջուրը
ընութեան է ենթարկված և համարեա բոլո-
րդին արգելվածայր ջրի գործածութիւնը, որով-
հետեւ նա իր մէջ ունի բացի հոտից և խօլերա-
յի թոյն: Այդ հիւանդութիւնների պատճառով
գիւղի մէջ պտտում է լուր այդ ջրից ազատ-
վելու մասին: Վաշիան գիւղից դէպի հիւսիս
արևելք գտնվում են հրաշալի աղբիւրներ, որ-
տեղից շատ հեշտութեամբ կարելի է ջուր բե-
րել: Դրա համար հարկաւոր է ամենաշատը
300—400 բուրիի: Տեղիս քահ: Տէր-Կարապետ

Իշխանեանցը և գլուզը առաջաւորսորը աշխատում են այդ գործը առաջ տանել: Տայ Առաջաւած, որ շուտով աշողվի:

ս սար
թուրք կիրակի օրը, Սղնախի հայոց և Կարապետ
ած կա-
էտք է մայր եկեղեցում, ժողովրդի ցանկութեան հա-
մաձայն՝ հոգեհանգիստ կատարվեց Բագւում
փեսրվարի 6—9 զոհ գնացած երի համար,
ուր ներկայ էին շատ հայերի հետ միասին և
շատ ինտէլիգէնտ վրացիներ՝ իրանց միաբան
քահանաներով։ Հոգեհանգստից առաջ Արշակ
քահանայ Տէր. Ստեփանեանը վրացերէն լե-
զուով մի զգացված քարոզ խօսելով՝ շատերին
ստիպեց արտասպել։ Իր քարոզի մի ջցում կար-
դաց և «Մշակ» լրագրի № 31. ում զետեղված
«Ինչով և խիթարվենք» յօդուածի վրացերէն
թակգմանութեան կարեոր կէտերը։ Նա խօսե-
լով երկու հարեան ազգերի—հայերի և վրա-
ցիների մէջ սիրոյ հաստատվելու մասին՝ շնոր-

սոլոթիւն յայտնեց «Մշակ» և «Ցնօքիս-
ցէլի» լրագիրներին իրանց ընտրած գե-
կ ուղղութեան համար, որ քարոզում են
ոյինների մէջ փոխադարձ սէր և միաբա-
թիւն։ Տէր-հայրը ակնարկեց որ, աղքերի մէջ
յ տարածման մեծ գործի ղեկավարները
ք է համարել ուսուցիչներին, հոգևորա-
սիրին և լրագրութիւնը և օրինակ բերե-
իբրև սիրոյ և համերաշխութեան տարա-
սի երկու վերոյիշեալ լրագիրները, որոնց
հիւ և արծարծվել է ներկայ միութիւնը,
իրեց բոլոր ուսուցիչներին և հոգևորա-
սիրին—նոյն ոգլով գործել։ Մեղանից յե-
նոգեհանգստեան կարգ կատարեց մեր ե-
ցում և վրաց հոգևորականութիւնը, որ
ցիկ տպաւորութիւն թողեց մեզ վրա։
Հանգստից առաջ խօսեցին սիրոյ և միա-
սութեան մասին աւագ քահանայ Սիմէօն
իկվը, Միխայիլ Ալէքսանդրօվ, Նասիդէն
ան Գիգօլով Մանջակիձէն։ Ժողովուրդը
նչացած սիրոյ այսպիսի արտայայտու-
ններից՝ ուրախ տրամադրութեան տակ
ոց եկեղեցուց։

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ԱՐԵՎՈՅ ԳՈՐԾԱԿԱՀԱՐՄՐԵՐԵՐ

4 մարտ

ՆԻՒԹՈՆ: «Daily Telegraph» լրագրուս ռա-
ակված է: «Մուկդէն: Հիւանդանոցները
ու են վիրաւորներով: Եապօնացիները ա-
յին կորուստներ կրեցին երկաթուղիական
հստի մօտ: Նրանք կորցրին 7,700 մարդ:
արելի է ճիշդ գաղափար կազմել ընդհա-
կորուստների մասին: Ասում են, որ
ական ձախ բանակը շրջապատված է, ո-
հետեւ, չը նայելով նրա ջանքերին՝ նրան
ողվեց միանալ գլխաւոր ոյժերին: Շրջա-
ոյտ շաբժումով Մուկդէնի և Ֆուշունի
և եապօնացիները կտրեցին ոռուսական
1,000 մարդուց բազկացած ոյժերը մնացած
ասկից, որը տեղեկութիւն չունէր գործերի
թեան մասին: Աւելի ուշ իմանալով Մուկ-
դից յետ նահանջելու մասին, այդ զօրա-
նը ստիպված էր գնալ լեռներով սաստ-
րած մարշով և վերջապէս միացաւ գլխա-
ոյժերի հետ, կատարելով հիանալի ըն-
ցը երեք օրվայ ընթացքում: Հնարաւոր է,
յետ նահանջումը կը դադարեցվի այն պատ-
ով, որ ոռուսները շատ մեծ օժանդակ զօրք
ացան: Պատերազմից եկած օֆիցիրի խոս-
լ, եապօնական ձախ բանակը չը լսված արա-
թեամբ էր մօտենում Մուկդէնին: Մի օրու
անցաւ 30 մղոն, երկրորդ օրը 35 մղոն, երրորդ
20 մղոն, իսկ չորրորդ օրը հասաւ քա-
րի ծայրերին: «Մի զօրաբաժին ու-
րկված էր Կուրօպատկինին իր գլխա-
շտարով գտնելու համար, բայց նը-
նք արդէն անհետացել էին: Իմանալու
բանը, նօգին բացականչեց: «Վիշապ-
ոքիցս փախաւ»: «Փետրվարի 23-ին նօգին
նտրօնացքեց իր բանակը և սկսեց արշաւե-
պի Տելին այն կէտից, որ գտնվում է դէպ-
ուսիս արեելք Մուկդէնից, երբ յանկար-
նդիքեց ոռուսական 40,000 մարդուց բաղկա-
ծ պահեստավորքին, որը կատաղութեամ-
րձակում գործեց նրա վրա: Սկսից կա-
սդի կոիւ, որը յետոյ ձեռնամարտի փոխ-
ուց, նման էին ժամանակների կոիւնե-
ն: Եապօնացիների բաղդից, ամենակրիտի-
կան վայրկանում օգնութեան հատան եա-
օնական աջ թէկից բաժանված զօրքերը
որեցին ոռուսական հաղորդակցութեան գիծը
ուսական ամբողջ կօրպուսը շրջապատվա-
ս: Դաշտը ներկայացնում էր զզուելի սպան-
ութեան սպասակետի տեսարան:

ԲԵՐԼԻՆ: Հարաւարեկմտեան Ա.Փրիկայո
եղի ունեցան կատաղի կոփւներ: Երկու գե
անական զօրասիւն Նարուլա լեռնանցքո
սրձակում գործեցին ապստամբ տեղայիշնե
րա, որոնք յետ մղվեցին մեծ կորուստներո
ւ երմանացիք կորցրին երկու օֆիցէր և ու
ինտոր սպանված և 4 օֆիցէր ու 30 զին
իրաւորմած:

Վիշնաւ: Կայսրը երկարատև լորդուք
ութիւն ունեցաւ Ծիսսայի հետ: Կայսրը կ
ակի կուղկորպվի Բուդապեշտ՝ ճգնաժամը լ
ելու նպատակով շուտափոյթ միջոցներ ձե
սոնելու համար:—1906 թւին մտադրութ
այ Վիշնայում կազմել միջազգային գիւղ

նոտեսական ցուցահանդէս:

ՀՈՒԾ, 4 մարտի: Թագավառը նշանակ
ճիտաօնիին խորհրդի նախագահ և ներք
ուղծերի մինիստր, արտաքին գործերի մինիս
տթեան պօրտֆէլը պահպանելով հանդե

